

Rozprávka o prameni Očianka

V jedno jemné letné ráno sa dievčatko Eliška zobudilo skôr než slnko stihlo poriadne vyjsť. Cez okno jej izby sa predieralo jemné svetlo a v izbe voňal čerstvý vánok. Dnes bol však špeciálny deň. Jej stará mama jej večer predtým povedala, že v **Zemianskej doline** existuje prameň s názvom **Očianka**, o ktorom sa traduje, že má kúzelnú silu pomáhať unaveným očiam – a nielen očiam, ale aj srdcu, keď potrebuje najstť pokoj.

„Toto bude náš malý výlet len pre nás dve,“ povedala babka večer a žmurkla na ňu.

Eliška bola natešená tak, že skoro ani nezaspala. A teraz nastal ten deň. Rýchlo sa obliekla, vložila si do batôžka jablko, malú fľašku na vodu a kresliacu knižku. Vonku už stála stará mama, opierala sa o palicu, ale oči jej žiarili ako u dievčaťa.

„Pripravená?“ opýtala sa.

„Pripravená!“ povedala Eliška.

Spoločne sa vybrali smerom k doline. Zemianska dolina bola tichá, len potok v diaľke šepotal, akoby rozprával príbehy staré ako samotný les. Stará mama kráčala pomaly, ale isto, a Eliška poskakovala po kameňoch a občas sa sklonila k mladšej púpave či machovému kopčeku, ktoré jej pripomínali malé lesné vankúše.

Keď vstúpili do doliny, ozvalo sa zvláštne šumenie vody – iné ako obyčajné. Jemné, rytmické a akoby volajúce.

„Počuješ to, babi?“ spýtala sa Eliška.

Stará mama sa usmiala: „To ťa volá prameň. Očianka už vie, že ideme.“

Eliška zastala. Naozaj mala pocit, že voda ju láka prísť bližšie.

„Ako keby hovorila: Podťte bližšie... podťte bližšie...“ zašepkala.

Zrazu, pri jednom zo stromov, čo stáli nad potokom, uvidela Eliška oranžový chvostík. Zbadala **malinkú veveričku**, ktorá rýchlo preskočila z konára na konár a urobila malý saltík, akoby sa s nimi chcela pozdraviť.

„Vidíš?“ smiala sa stará mama. „Keď si v lese s čistým srdcom, zvieratká sa ťa neboja.“

Eliška sa zohla k potoku, aby si umyla ruky, a vtedy uvidela na dne niečo lesklé. Malý, zelenkastý kamienok. Zdvihla ho z vody, bol hladký ako sklo.

„Babi, pozri! Myslíš, že patrí škriatkovi?“

Stará mama chcela niečo povedať, keď tu zrazu...

šušť–šušť!

Spod machu vyskočila drobná postavička v tmavozelenej čiapočke s lístkovým opaskom okolo pása. Mal oči ako kvapky rosy a vlasy farby jesenného lístia.

„Dobrý deň, dámy,“ priklonil sa malý lesný škriatok. „Volám sa **Očianik**. Strážim prameň Očianka v tejto doline. A ten kamienok... áno, ten je odo mňa.“

Eliška otvorila ústa od úžasu a stará mama sa srdečne zasmiala, akoby stret stretnúť škriatka bol úplne obyčajný deň.

„Očianik, starý priateľ,“ povedala babka. „Eliška o tebe ešte nevie všetko. Ukážeš jej prameň?“

„Samozrejme!“ povedal škriatok a poskočil dopredu.

Viedol ich po úzkom chodníčku lemovanom papradami a machom. Potok žblnkotal a každou zákrutou bol jasnejší a jasnejší. Po chvíli dorazili na miesto, kde zo zeme vyvierala čistá priehľadná voda. Bola chladná, jasná a akoby žiarila jemnou striebornou farbou.

„Toto je **Očianka**,“ povedal Očianik hrdým tónom. „Voda tu tečie z hlbokého podzemného prameňa. Je čistá a silná. A vraj aj trochu kúzelná.“

Stará mama sa sklonila a nabrala si vodu do dlaní. „Keď som bola vo veku ako ty, Eliška, chodila som sem s mojím otcom. Vždy hovoril, že táto voda vie vyliečiť, čo duša nevie vypovedať.“

Eliška si opláchla tvár a zacítila zvláštny pocit – akoby jej oči náhle videli viac farieb, viac detailov, viac života. Voda bola studená, ale jemná.

„A prameň ti vždy povie pravdu,“ dodal Očianik. „Povie, ak si unavený, ak si smutný alebo ak sa tešíš. Stačí počúvať jeho šepot.“

Eliška zatvorila oči a započúvala sa do jemného toku. Ozývalo sa v ňom niečo krásne... pokojné... akoby jej prameň hovoril:

„Neboj sa. Svet je dobrý a ty si jeho súčasťou.“

Keď sa po čase vybrali späť, slnko už viselo vysoko. Očianik sa rozlúčil a zmizol v machovej kope. Eliška otvorila dlaň s kamienkom. Jemne zaškrtil.

„Babi, myslíš, že je kúzelný?“

Stará mama ju pohladila po hlave. „Možno trochu. Ale to najväčšie kúzlo nosíš tu.“ A položila jej ruku na srdce.

Eliška sa usmiala. Vedela, že sa do Zemianskej doliny určite vrátia. Veď čo ak prameň Očianka ukrýva ešte ďalšie tajomstvá?